

Humna ma mbapriema

Angpia Marumka

- Народився (14 листопада) в Обухові (нині місто Київської області) в сім'ї шевця. Закінчив семирічку в рідному селі, вчився в медичному технікумі, потім — на літературному факультеті Київського інституту народної освіти. В 1932 році закінчив інститут, учителював в Овручі.

Біографічні факти:



Саргун...



- В 1932 році закінчив інститут, учителював в Овручі. В 1934—1935 роках служив у Червоній армії.

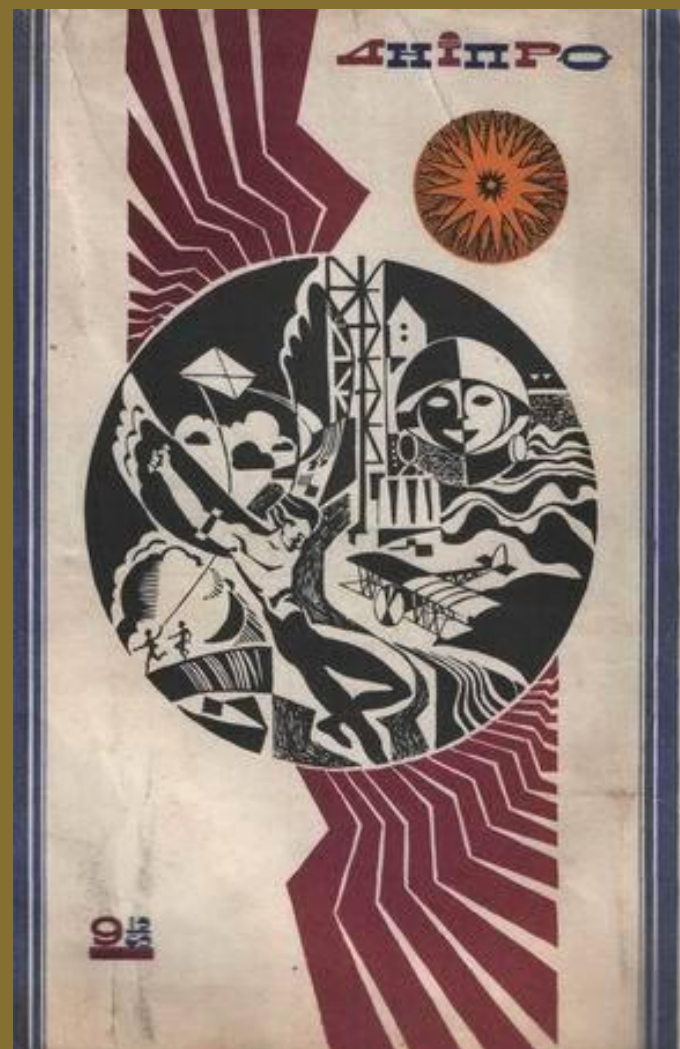


Під час Другої світової війни був військовим кореспондентом у фронтових газетах «Красная Армия», «За честь Батьківщини», і в партизанській газеті «За Радянську Україну».



Редактор...

- Після війни працював відповідальним редактором журналу «Дніпро» (1944—1947).



Політик...



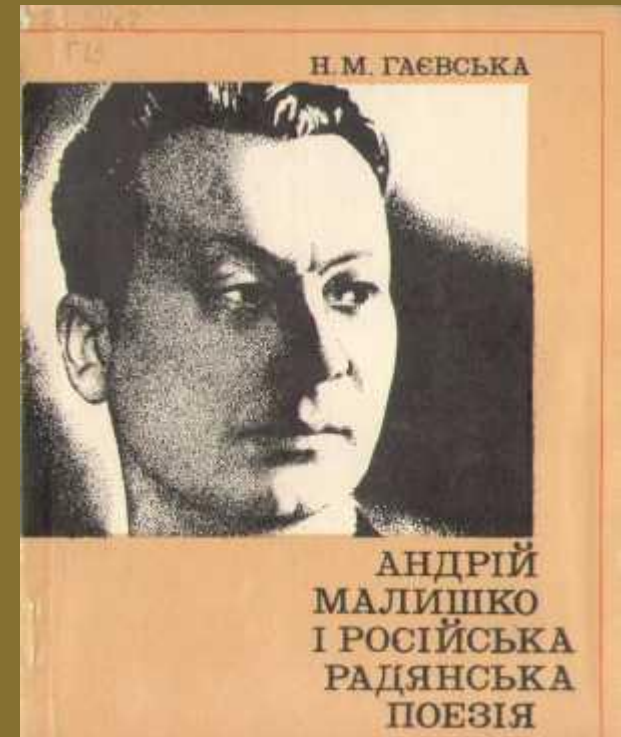
- Депутат Верховної Ради УРСР 3-го та 4-го скликань. Був членом ВКП (б) (від 1943 року).

- Упродовж 1935—1940 років видав збірки: «Батьківщина» (1936), «Лірика», «З книги життя» (1938), «Народження синів» (1939), «Листи червоноармійця Опанаса Байди», «Березень», «Зоревідні», «Жайворонки» (усі — 1940). У цей же період написав поеми «Трипілля» (надруковано лише уривки), «Ярина», «Кармалюк», «Дума про козака Данила».

Поет...



<http://abookz.net>



- Останнім твором поета, написаним у лікарні за вісім днів до його смерті, була славнозвісна "Стежина" ("Чому, сказати, й сам не знаю..."), в якій він роздумує над людським життям...



- У збірці «Що записано мною» (1956) містяться тексти відомих пісень: «Знову цвітуть каштани», «Пісня про Київ», «Як на дальнім небосхилі»; у збірці «Серце моєї матері» (1959) — «Пісня про рушник», «Ми підем, де трави похилі»; у збірці «Полудень віку» (1960) — «Вчителька» тощо.

Пісняр...



“ПІСНЯ ПРО РУШНИК”

Рідна мати моя, ти ночей не доспала,
Ти водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.
Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші, блакитні твої.
Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов.

Візанті пісні

“Білі каштани”

Білі каштани, світлі вогні,
Де б не бував я - любі мені.
Київські ночі, зустрічі в саду -
В серці, куди не піду.

Ми покохались там, де дуби,
В київському небі два голуби.
Кружать, здіймають крилонька свої,
Наче ми в парі, в сім'ї.

Гори високі, синь Дніпрова,
Молодість наша вічно жива.
Київські ночі, зустрічі в саду -
В серці, куди не піду.

Так воно стане, так воно є,
Білі каштани - щастя моє.
Київські ночі, зустрічі в саду -
В серці, куди не піду.

БІЛІ КАШТАНИ

Помірно

Білі каштани, світлі вогні,
де б не бував я - любі мені.
Київські ночі, зустрічі в саду,
в серці, куди не піду.
Київські ночі, зустрічі в саду,
в серці, куди не піду.

The image shows a musical score for the song "Білі каштани" (White Chestnuts). It features a single melodic line on a treble clef staff with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The tempo is marked "Помірно" (Moderato). The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement. The score consists of six lines of music, with the first line starting with a treble clef and a key signature of one sharp. The lyrics are: "Білі каштани, світлі вогні, де б не бував я - любі мені. Київські ночі, зустрічі в саду, в серці, куди не піду. Київські ночі, зустрічі в саду, в серці, куди не піду." The score ends with a double bar line and repeat dots.

“Ми підем, де трави похилі”

Ми підем, де трави похилі,
Де зорі в ясній далині,
І карії очі, і рученьки білі
Ночами насняться мені.

За річкою, за голубою
Дві чайки у хмари зліта.
В краю подніпровським ми
стрілись з тобою,
Веселко моя золота.

Над полем зарошені віти
Дубове верхів'я звело.
З тобою у парі ми будем
любити
Все те, що на серце лягло.

І стеляться обрії милі,
І вечір в осіннім вогні,
І карії очі, і рученьки білі
Ночами насняться мені.

268. Слова А. Малишка
Помірно
Один Двоє
Музика П. Майбороди

Ми пі-дем, де тра-ви по-хи-лі, Де зо-рі в яс-ній да-ли-
ні. І ка-рі-ї о-чі, І ру-чень-ки бі-лі но-
ча-ми на-снять-ся ме-ні. І ка-рі-ї о-чі, І
ру-чень-ки бі-лі но-ча-ми на-снять-ся ме-ні. За

“Зоре вечорова”

Де в гаю сія, роси й течія
Ходить садом вечоровим
Молодість моя,
Оглядає світ, обриває цвіт,
Подає своїй любові
Вісточку "Привіт".

Чи й тепер вона жде мене одна?
Чи заплетена перлами сиза далина?
Вірю прийде знов у красі обнов,
Не розстане, не зів'яне
Вірняя любов.



ВЧИТЕЛЬКА

Сонечко встає, і в росі трава,
Біля школи в нас зацвітають квіти,
Вчителько моя, зоре світова,
Де тебе питать,
Де тебе зустріти?

На столі лежать зошитки малі,
І роботи час проганяє втому.
І летять-летять в небі журавлі,
І дзвенить дзвінок
Хлопчику малому.

Скільки піросло й полетіло нас
В молодій весні, в колосистім полі,
А у тебе знов та ж доріжка в клас,
Той же явір наш
Під вікном у школі.

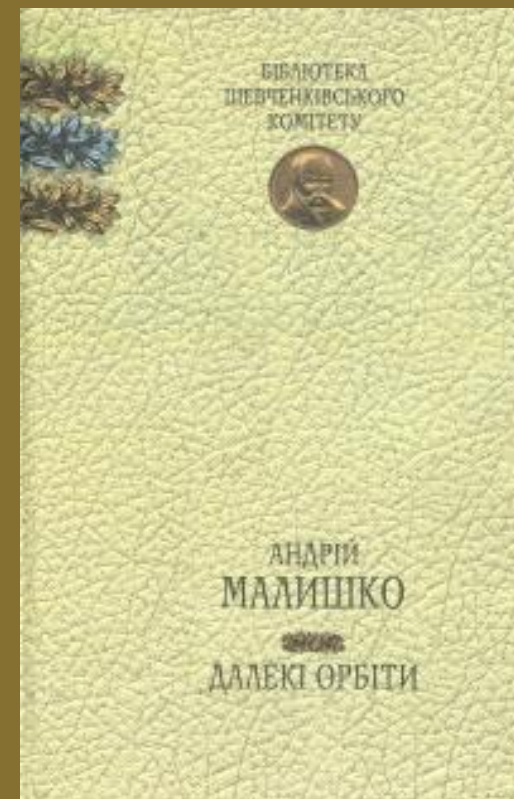
Двох синів твоїх узяли фронти,
Бо на рідний край впала чорна злива.
В партизанську ніч посивіла ти,

Нагорода!

- 1947 — Сталінська премія за збірку «Лірика» та поему «Прометей».
- 1951 — Сталінська премія за збірку «За синім морем».
- 1964 — Шевченківська премія за збірку «Далекі орбіти».
- 1969 — Державна премія СРСР за збірку «Дорога під яворами».



Нагороджений двома орденами Леніна, орденом Червоного Прапора, орденом Червоної Зірки, орденом «Знак Пошани», а також медалями



Помер 17 лютого 1970 року. Похований в Києві на Байковому кладовищі.

На могилі Андрія Малишка, на Байковому кладовищі у 1973 році було встановлено надгробний пам'ятник з мармуру, роботи скульптора Галини Кальченко.



Пам'ятки.

На фасаді будинку Роліту, де мешкав поет, в 1973 році встановлено бронзову меморіальну дошку (скульптор І. В. Макогон).



Пам'ятник Малишку біля його школи.




У 1991 році в Обухові в будинку, де народився поет, відкрито музей.

31 жовтня 2003 року Національний банк України випустив в обіг 2-гривневу пам'ятну монету присвячену Андрію Малишку.




- Про А. Малишка у 1983 році на кіностудії «Укртелефільм» знято документальний фільм «Андрій Малишко» (оператори — П. Щириця, Т. Щепанкевич).

- Ім'ям Андрія Малишка в 1971 році названо вулицю в Дніпровському районі Києва. Також є вулиці в Богуславі, Борисполі, Горлівці, Донецьку, Ковелі, Коломиї, Коростені, Луганську, Обухові, Смілі, Тернополі.



Творила баба діду:
"І поїду к Білодіду,
Зівереду домовну мову,
А поїди беруча живу!"
А дід бабі: "Не поїди!
К Білодіду нрті їди!"
А. Малишко

A close-up photograph of a fountain pen with a wooden barrel and a silver nib, resting on a white surface next to a small glass ink bottle. The background is a solid, warm-toned olive green.

Україно моя, далі,
грозами свіжо пропахлі,
Польова моя мрійнице.
Крапля у сонці з весла.
Я віддам свою кров,
свою силу і ніжність до краплі,
Щоб з пожару ти встала,
тополею в небо росла...

Андрій Малишко